

نمایشگاه برگزار شده در نقاط مختلف برای مدارس ابتدایی
با محل های بازی برای حفاظت از سوء استفاده جنسی

آیا شما لمس کردن های خوب، بد و از روی شوخی را می شناسید؟

آگاهی دختران و پسران در زمینه انواع مختلف لمس کردن باید تقویت شود و بدانند کدام یک از آنها برایشان بدون اشکال است و کدام یک نیست. کودکان متوجه می شوند که لمس کردن های مناسب چه موقع به لمس کردن های نامناسب تبدیل می شوند. مهم است که به صورت آشکار به آنها این اجازه داده شود که از لمس کردن های نامناسب و عجیب ممانعت کنند.

این یادآوری که بزرگسالان همیشه «نه» را نمی پذیرند، نباید فراموش شود: لمس کردن های نامطلوب وجود دارند که باید به آنها اجازه داد، مثلا در هنگام مراجعه به پزشک یا در بیمارستان.

آیا رازهای خوب و بد را می شناسید؟

دختران و پسران رازهایی دارند. آنها هیجان انگیز و جالب هستند، به ویژه هنگامی که با یک فرد بزرگسال در میان گذاشته می شوند. کودکان می دانند که انسان نباید راز را فاش کند، چون درباره موضوع «خبرکشی» آنها یک اخلاق حرفه ای مشخص دارند.

مجرمان از این آگاهی و از لذت نسبت به رازها سوء استفاده می کنند و به کودکان می گویند که می خواهند چیزی را به آنها نشان دهند که فقط آن دو باید بدانند. اغلب پس از آن رازداری با تهدیدات شدیدتر می شود. این کار اغلب در پیوند با محیط زندگی کودک مربوطه انجام می شود و بنابراین بسیار موثر است، مثلا تهدید به کشتن حیوان خانگی کودک.

بنابراین برای کودک مهم است که میان رازهای خوب و بد تمیز قائل شود و بداند که رازهای بد حتما باید برای دیگران افشا شوند.

من هوشیار هستم، من کمک درخواست می کنم!

جنبه درخواست کمک، مهمترین بخش تربیت پیشگیرانه است. هدف آن است که کودکان بدانند کمک خواستن نشانه ضعف نیست، بلکه مناسب و هوشمندانه است، چون وضعیت های زیادی وجود دارد که در آنها دختران و پسران به تنهایی نمی توانند به خود کمک کنند. بنابراین باید به کودکان کمک شود تا بتوانند کمک درخواست کنند و نیز یاد بگیرند از کجا می توانند کمک دریافت کنند.

علاوه بر آن، هدف آن است که به آنها یاد داده شود درخواست کمک ممکن است دشوار باشد. یعنی اینطور نیست که حتما در همان بار نخست کمک دریافت می کنند. آنها بعضا به جسارت زیادی نیاز دارند تا درباره رویدادها و تجربیات ناگوار صحبت کنند. آنها باید یاد بگیرند که بدون ترس از مقصر شناخته شدن و مجازات، به چه کسی اعتماد کنند. راهنمایی های آشکار درباره افراد مورد اعتماد و گزینه های کمک احتمالی در محل و نیز درباره تلفن رایگان کودکان، کمک گرفتن را آسان می سازند و باید به صورت مرتب تکرار شوند.

**Petze-Institut für
Gewaltprävention**
gemeinnützige GmbH

اطلاعات بیشتر در:
www.petze-kiel.de

پیشگیری از سوء استفاده جنسی در مدارس برای دختران و پسران

Dänische Straße 3-5
24103 Kiel
0431 / 911 85
petze@petze-kiel.de

بدن من به من گوش می دهد!

یک تربیت جنسی متناسب با سن، یک جنبه مهم پیشگیری است. هنگامی که کودکان زبانی را برای روابط جنسی و رفتارهای جنسی و یک دانش جامع را درباره بدن خود دارند، آسان تر خواهند توانست درباره تخطی از حدود و خشونت صحبت کنند. آنها به صورت آگاهانه «نه» می گویند و اغلب در لحظه مناسب از خود مقاومت نشان می دهند.

ما از طریق تقویت یک آگاهی مثبت از بدن، دختران و پسران را قادر می سازیم نسبت به بدن خود مغرور باشند و نسبت به ظاهر خود احساس خوبی داشته باشند. تا حدی که آنها خود را به عنوان شخصیت های مستقل و ارزشمند تشخیص دهند و خود را بشناسند، اعتماد به نفس و خودآگاهی آنها رشد می کند. یک کودک خود آگاه، آسانتر می تواند از خود در برابر حملات جنسی دفاع کند.

من به احساسم اعتماد می کنم!

مهم است که کودکان با گوناگونی حس های خود آشنا شوند و در این زمینه خود را تقویت کنند، حس های خود را جدی بگیرند و آنها را بیان کنند. چون کودکی که مورد سوء استفاده جنسی قرار می گیرد، اغلب تردید زیادی به درک خود از احساساتش دارد، چون از سوی فرد مجرم مجبور می شود احساسات خود را نادیده بگیرد.

با این حال اگر یک کودک یاد گرفته باشد که احساسات خود را درک کند و به آنها اعتماد کند، می تواند حدس بزند که آیا رفتار مربوطه یک حمله جنسی است یا نه.

می توانم «نه» بگویم!

کودکان می توانند و باید در بعضی موقعیت ها مرزهایی بکشند و می توانند «نه» بگویند. اینکه آنها نسبت به بزرگسالان و بچه های بزرگتر نیز این حق را درک کنند و در این زمینه تقویت شوند، یک جنبه مهم از پیشگیری است. چون تربیتی که در همه شرایط از کودکان انتظار دارد که به حرف گوش کنند و خود را بدون مقاومت تطبیق دهند، متأسفانه همچنان به صورت گسترده به کار می رود.

به دختران و پسران باید یاد داده شود که آنها حقوق دارند و بزرگسالان نمی توانند این حقوق را از آنها بگیرند. کودکان اغلب در وضعیت هایی قرار می گیرند که آنها عمل لمس کردن را به صورت آشکار رد می کنند، ولی «نه» گفتن آنها نادیده گرفته می شود. بنابراین لازم است که آنها برای این وضعیت ها آماده شوند و در این زمینه تقویت شوند و در صورت نیاز، به صورت آشکار «نه» بگویند یا کمک درخواست کنند.

البته وضعیت هایی نیز وجود دارند که در آنها بزرگسالان برای محافظت از کودکان، نمی توانند یک «نه» از روی عناد را بپذیرند.